

til et bestemt Resultat med Hensyn til, hvor det egentlig er, at disse Penges skulle anvendes. Smidlertid kan det ikke nægtes, at der er flere Steder, hvor Pengene kunne anvendes, og det vil saaledes være overladt til Administrationen at vælge mellem de enkelte Steder, da der ikke foreligger noget Bindende, thi saaledes kunne de forskjellige og afvigende Udtalelser, som have fundet Sted, ikke anses at være, navnlig da disse Udtalelser ikke synes at støtte sig paa nogen fuldkommen Overensstemmelse mellem de Herrer Forslagsstillere.

Ordføreren: Da jeg før udtalte min Forundring over, at jeg skulde henvise den ærede Rigsdagsmand fra Viborg Amt (Bregendahl) til Loven og forklare ham den, vendte jeg ikke, at det saasnart skulde finde en Bestyrkelse, hvilket jeg unægteligt finder i den ærede Rigsdagsmands Foredrag, hvor han fortolkede denne Betanordningens 12te Paragraph, paa en for mig aldeles uforklarlig Maade. Han antog nemlig, at det Bud, der stod i Loven, kun havde til Hensigt at bevirke, at de forberedende Bearbejder kunde være tilendebragte saa tidligt, at Licitationerne allerede kunde foretages i November Maaned; men dette er ikke Forordningens Ord, og, idet han citerede dem, glemte han netop de Ord, hvorpaa det egentlig kommer an. Han sagde nemlig, at Bearbejdet altid skulde foretages i November Maaned, men han glemte de mellemstaaende Ord; thi der staaer nemlig: „at Licitationer over Bearbejdet altid skulde foretages i det Sildigste i November Maaned.“ Det er Lovens Bud, og det kan man ikke sætte sig udover. Naar den ærede Rigsdagsmand fra Ringkjøbing Amt (Boserup) har henledet Opmærksomheden paa en Udtalelse af mig under Sagens 2den Behandling om det Udfælgelige i, at der foretages extraordinaire Bearbejder, da har han fuldkommen Ret i, at jeg har brugt disse Ord, men han har fuldkommen Uret, naar han derfra vil hente noget Argument mod mig; thi jeg har sandelig ikke stillet noget Forslag til Finantsloven om at bevillige en Sum til extraordinaire Bearbejder; jeg har indseet Muligheden af, at man kunde komme til at udføre noget Saadant, og jeg har tillige indseet, at, naar dette skulde udfø-

res, maatte det skee paa den Maade, at der gaves en særegen Lov derom. Naar man giver en særegen Lov derom, kan man udføre extraordinaire Arbejder; thi da kan man ved denne Lov gjøre en Undtagelse fra Anordningens Bud; men vi krænte alle de Bøtninger om Finantsloven, som have fundet Sted i Thinget, og som gaae ud paa, at Finantsloven skal gives i Genhold til de bestaaende Love, naar man ikke giver en særegen Lov derom, men opfører en saadan Sum i Finantsloven, der kun kan anvendes imod de givne Love.

Boserup: Det er i Anledning af den høitagtede Indenrigsministers Foredrag, jeg endnu skal tillade mig et Par Bemærkninger. Ved nærværende Sags anden Behandling tilslod jeg mig nemlig efter Gyne at fremstille, hvorledes det vestlige Jylland med Hensyn til Anlæggelsen af dets Hovedlandeveje var stillet ubilligt, ja uretfærdigt i Forhold til det øvrige Land. Det var Svaret derpaa fra den høitagtede Minister og den ærede Ordfører, jeg idag har tilladt mig at henvise til. Jeg paaberaabte mig den Dag, at jeg vel fandt det aldeles uheldigt, om vi her under Finantslovens Behandling skulde vedtage nogen Plan om, hvorledes Betanlægget skulde fremmes. Men det Forslag, som her er stillet, kan man heller ikke betragte som et nyt Forslag, det er kun at komme tilbage til Sagen, saaledes som den efter den tidligere fulgte Plan er bragt ind i Thinget af den høitagtede Indenrigsminister selv. Hvad der er passeret imellem Ministeren og Udvalget, hvorved det har villet henvise Landets Kræfter til Bedligeholdelsen af Hovedlandevejene paa andre Steder i Landet, og at de ikke skulde komme det vestlige Jylland tilgode, det kan jeg ikke tiltræde; at stille Forslag til at komme tilbage til Indenrigsministerens oprindelige Plan og den af ham dertil begjerte Bevilling, det er ikke at komme med noget nyt Forslag (Hør!); jeg tror kun, at, naar den høitagtede Indenrigsminister ikke har bevaret mit Spørgsmaal, om han havde ifinde at forelægge et Forslag til en ny Lov om Hovedlandevejenes Anlæg, men derimod har givet mig den Trøst, at der er forberedt Saameget, at vi kunne i det første Finantsaar fremme Bearbejderne alligevel paa den vestlige Side